

APINDEP

A.P.I.N.D.E.P. ha continuat durant tot l'any amb la seva tasca de fomentar la integració dels nens i nenes.

En el centre s'ha atès un promig de 70 nens a nivell assistencial (logopèdia, psicologia, motricitat, fisioteràpia...). Seguim amb el criteri de coordinació entre professionals, escola i família.

Dins les activitats lúdiques, s'ha continuat amb els tallers cada quinze dies. El primer que es va fer enguany va ser el de Carnestoltes, ja que vàrem participar en la rua que va fer l'Esplai de Santa Eulàlia i després vam muntar una comparsa per presentarla al Pavelló. Vam crear tota una empresa constructora (arquitectes, manobres, paletes, electricistes...), amb estris i bastida inclosa. Ho vam passar d'allò més bé.

El segon taller va ser el muntatge del I Festival per a la integració, al mateix Pavelló de Santa Eulàlia. Va ser tot un èxit i va comptar amb la col.laboració de nombrosos artistes de renom, com Jordi L. P., Dyango, Regina Dos Santos, grups de Rock (Festefotre, Mojinos escocidos, Murphyses...), titellaires, Josmar, Ball de Gitanes de Santa Eulàlia... i **l'actuació estel.lar dels nens i nenes de guitarra de l'Associació**, així com de les dues presentadores que van "suar tinta" damunt l'escenari, Susanna i Eli, de tots els voluntaris i de l'Ajuntament de Santa Eulàlia. Des de l'escenari, equip de música, cases comercials de begudes i el "catering" dels artistes que va ser aportat pels restaurants La Vall, Can Mestret, Can Miquel Mestret i Paradís Park, van ser aportacions, de vegades desinteressades i de vegades cobrint les despeses. Sense tota aquesta col.laboració no hauria estat possible la seva realització.

La gent de Santa Eulàlia i d'altres pobles de les rodalies es van bolcar en el seu recolzament a l'acte. El caliu d'integració que es volia conquerir no només va ésser damunt de l'escenari, sinó que també es va estendre al públic.

Gràcies a tots va ser possible fer les "Segones Colònies per a la integració", amb la gestió de l'empresa "Què vols?", a Can Joval (Clariana de Cardoner). Allí, amb el Centre d'Atenció dels Indis del Solsonès, es va gaudir de diverses activitats (muntar a cavall, tir amb arc, piragüisme, tirolina, rappel...). Fins i tot vàrem tenir un dia de pares, on els indis del Solsonès, després de rebre'ls amb cançons i danses índies, es van declarar en peu de guerra: van capturar alguns pares i la resta havia d'alliberar-los sota el bombardeig "d'armes blanques" (bombardes de farina i globus d'aigua).

Novament, i deixant de banda les anècdotes, aqueste colònies van ser un exemple d'integració. El grup de pares de l'associació que vàrem assistir-hi ens vam adonar que les barreres són sovint físiques, ja que en cap moment es va qüestionar les discapacitats i mancances. Al contrari, es van superar en tot moment.